

Kunnskapsdepartementet
Universitets- og høyskoleavdelingen
Postboks 8119 Dep
0032 OSLO

NTNUs uttalelse - utkast til forskrift om studentsamskipnader

Vårt utgangspunkt er at bestemmelsene i forskrift om studentsamskipnader må utformes i samsvar med lovens grunnleggende prinsipp om at det er utdanningsinstitusjonene som har det strategiske ansvar for studentvelferden, mens studentsamskipnaden har det operative ansvaret. Forskriften må også ta høyde for at det i de større byene slik som Trondheim, er flere utdanningsinstitusjoner som benytter samskipnadens tjenester og at disse institusjonene hver for seg må kunne utøve sitt strategiske ansvar. Dette har bl.a. betydning for:

- 1) oppnevning og sammensetning av samskipnadens styre (§§ 2 og 5)
- 2) muligheten til å differensiere studentvelferdstjenestene (§ 8) og
- 3) ansvarsdelingen mellom samskipnaden og utdanningsinstitusjonene (§ 14).

1) Oppnevning og sammensetning av samskipnadens styre (§§ 2 og 5)

Loven og forskriftens prosedyrer for oppnevning og sammensetning av samskipnadens styre harmonerer ikke med prinsippet om utdanningsinstitusjonene strategiske ansvar og det faktum at utdanningsinstitusjonene i betydelige grad er med å finansiere velferdstjenestene gjennom fristasjonsordningen. Lov og forskrift burde gjenspeile at det er tre parter som skal samarbeide: studentene (brukerne av velferdstjenestene), de ansatte i samskipnaden (medbestemmelse etter aksjeloven) og utdanningsinstitusjonene (strategisk ansvar og medfinansiering).

At studentene (Velferdstinget) i henhold til forskriften skal kunne fatte ensidig vedtak om styresammensetning kun etter å ha gitt de andre partene ”anledning til å uttale seg” kan i en tilspisset situasjon være problematisk. I Trondheim hvor vi har en svært stor samskipnad, ville minste størrelse på styret vært 15 representanter dersom alle parter krevde sin rett fullt ut: Studentene kunne krevet å ha flertall med 8 representanter (§ 2), de ansatte kunne etter aksjeloven krevet å ha 1/3 av representantene og en ekstra representant på grunn av størrelsen (6 representanter), mens utdanningsinstitusjonene fikk minimum 1 representant til sammen (§ 5). En slik løsning er urimelig.

Mot denne bakgrunn har vi i Trondheim inngått *avtale mellom de tre partene* som gir en mer rimelig styresammensetning. Avtalen innebærer at styret skal ha 8 medlemmer, hvorav 4 studenter,

Postadresse	Org.nr. 974 767 880	Besøksadresse	Telefon	Saksbehandler
7491 Trondheim	E-post:	Hovedbygget	+ 47 73 59 80 11	Kristin Wergeland
	postmottak@ntnu.no	Høgskoleringen 1	Telefaks	Brekke
	http://www.ntnu.no/administrasjon	7034 Trondheim	+ 47 73 59 80 90	Tlf: + 47 73550252

2 ansatte og 2 fra utdanningsinstitusjonene. Avtalen innebærer at studentene har frasagt seg flertallet i styret og at de ansatte har avstått fra kravet om en ekstra representant som følger av størrelsen. Dermed har utdanningsinstitusjonene fått en mer balansert innflytelse i styret, og styrets størrelse er på et håndterlig nivå. Vi har også som praksis at styret konstituerer seg selv og velger sin leder. Fordelen er at alle tre parter gis innflytelse over ledervalget. Vi anbefaler at dette blir hovedregelen også i forskriften (jfr. § 2).

Forskriftens § 5 regulerer hvordan man fordeler styremedlemmer mellom utdanningsinstitusjonene der flere institusjoner er tilknyttet samme samskipnad. Dette avgjøres lokalt "mellom de enkelte utdanningsinstitusjonenes styre" heter det i forslaget. Det virker som en unødvendig omstendelig prosedyre, at de respektive styre selv skal gjøre dette. Vi foreslår at man reformulerer slik at avtaler om fordeling av styremedlemmer mellom utdanningsinstitusjonene avgjøres "mellom de enkelte utdanningsinstitusjonene."

2) Muligheten til å differensiere studentvelferdstjenestene (§ 8)

I følge forslag til forskrift skal studentvelferdstjenester "være åpne for alle studenter innenfor studentsamskipnaden på *like*, forhåndsfastsatte vilkår." Dette er ikke uproblematisk der flere utdanningsinstitusjoner benytter samme samskipnad for å utføre velferdstjenester for sine studenter. Gitt utdanningsinstitusjonenes strategiske ansvar og medfinansiering/fristasjon, må det være rom for å kunne gi *ulike* tilbud. Det er urimelig at en utdanningsinstitusjon pga likebehandlingshensyn kan bli hindret av andre utdanningsinstitusjoner fra å gi et *tilbud til egne studenter* enten dette er et åpent tilbud eller et eksklusivt tilbud.

For å ta et konkret eksempel. Det hadde ikke blitt noe idrettsbygg for studentidretten i Trondheim hvis ikke NTNU hadde bidratt til finansiering og drift av bygningene. De andre utdanningsinstitusjonene har av ulike grunner ikke prioritert dette like høyt. Da er det etter vår vurdering rimelig at NTNU studentene kan betale noe mindre for idrettstilbudet enn studentene fra de andre utdanningsinstitusjonene. I dette tilfellet er tilbudet åpent for alle på forhåndsfastsatte vilkår, men vilkårene er altså noe forskjellig avhengig av utdanningsinstitusjonenes egeninnsats. Det må fortsatt være rom for slik *differensiering*.

3) Ansvarsdelingen mellom samskipnaden og utdanningsinstitusjonene (§ 14)

Forskriftens § 14 harmonerer heller ikke med prinsippet om utdanningsinstitusjonenes strategiske ansvar: "Studentsamskipnaden skal *i samarbeid med* de tilknyttede utdanningsinstitusjoner fastsette nærmere regler om ansvarsfordelingen mellom de tilknyttede utdanningsinstitusjoner og studentsamskipnaden." Det kan ikke være samskipnaden alene som fastsetter reglene om ansvarsdeling. Dette bør skje gjennom *avtale mellom likeverdige parter*.

Vi har i Trondheim utviklet gode samarbeidsrelasjoner mellom utdanningsinstitusjonene og samskipnaden tuftet på respekt, likeverd og gjensidige avtaler. Det er viktig å plassere rettigheter og plikter slik at det gjenspeiler partenes økonomiske og strategiske ansvar. Å plassere dette hos én

part er problematisk. Vi ber derfor Departementet revurdere forskriften på en slik måte at den bidrar til å *fremme samarbeid mellom likeverdige parter*.

Med hilsen

Torbjørn Digernes

Kopi: Studentsamskipnaden i Trondheim